

EVANGELIUM - Guds erbjudande om försoning och evigt liv!

[Spara som PDF](#)

Tryckt bok/e-bok

- Denna text finns som tryckt bok, vilken du kan få utan kostnad - [läs mer om detta erbjudande](#).
- Via [denna länk](#) kan du ladda hem boken som e-bok i epub-format, lämpligt för läsplattor som t.ex. iPad.

Inspelning

Nedan kan du lyssna till en inspelning av denna text. Inspelningen är 2 tim och 10 min.

Klicka på [denna länk](#) för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Alla bibelord är citat från [Svenska Folkbibeln](#) där inget annat anges.

Innehåll

1. [Inledning](#)
2. [Enda vägen och det rätta utsädet](#)
3. [Vad betyder ordet "evangelium"?](#)
4. [Några viktiga utgångspunkter](#)
 1. Ett glädjebudskap
 2. Något helt unikt
 3. En föraktad och smal väg som få finner
 4. Inte ett framgångsbudskap
 5. Tillgängligt för den utan kunskap och pengar

6. Ett erbjudande till ALLA människor!
 7. Barnskap och Trons vila
 5. [Hur skall evangeliet tas emot?](#)
 1. I ödmjukhet
 2. Som ett barn
 3. Gud drar oss till evangeliet
 6. [Evangeliet om Jesus Kristus!](#)
 7. [Jesu korsgärning sammanfattar evangeliets innehåll](#)
 1. Budens/Lagens uppgift
 2. Vi är alla syndare
 3. Dömda på grund av synden
 4. Gud tog all världens synd och skuld på sig själv!
 5. Jesus uppstod från de döda!
 6. Du kan gå fri! Du kan få evigt liv!
 7. Trons lydnad
 8. [HUR ACCEPTERAR JAG EVANGELIETS FRIA GÅVA?](#)
 1. Omvändelse
 2. Tro/förtröstan/tillit
 3. Dop
 4. Räknad som rättfärdig – en ny identitet!
 5. Utan tunga villkor
 9. [Evangeliets löften](#)
 1. Evtigt liv
 2. Syndernas förlåtelse
 3. Frid med Gud, ingen fördömelse
 4. Guds barn, barnskap, trons vila
 5. En Hjälpare
 6. Hjälp med synden
 7. Befrielse från vårt ego
 8. Hjälp med vardagens bekymmer, men inget lyxliv
 10. [Förkunna Jesus Kristus!](#)
 11. [Evangeliet på tre minuter](#)
-

1. Inledning

Att rätt förstå evangeliet och rätt ta emot dess fria erbjudande är det absolut viktigaste en människa kan göra i livet, för i detta ligger enda möjligheten till försoning med Gud och därmed ett evigt liv. Har du inte tagit ställning tidigare, så vill jag be dig läsa, studera och begrunda vad evangeliet har att erbjuda och

sedan omfamna Guds fria gåva i evangelium. Ser du dig redan som kristen vill jag be också dig att läsa, studera och begrunda för att säkerställa att du inte tidigare omfamnat ett falskt evangelium; det handlar ju om din frälsning, och då bör du inte slarva med den grund på vilken frälsningen står! Denna text kan vara en början till ett sådant studium, men du måste nödvändigtvis inte läsa vad just jag skrivit. Jag är nämligen inte ute efter att presentera någon nyupptäckt, möjligen en återupptäckt. Avsikten med texten är att grundligt och lättbegripligt presentera **Bibelns** evangelium, så som vi också finner det i klassisk evangelisk förkunnelse.

Evangeliets kärnbudskap skall man kunna presentera ganska kortfattat, men det går också att skriva tjocka böcker i ämnet. Denna text ligger någonstans mittemellan. Vill du ha något ännu mer omfattande och djupare så vill jag varmt rekommendera boken [Frälsningen](#) av Sven Reichmann. Vill du börja med en kortare sammanfattning av evangeliet, så klicka dig ner i denna text till [Punkt 11: Evangeliet på tre minuter](#).

Studerar man Bibelns evangelium och kristenhetens historia, blir det uppenbart att kristenheten gång på gång tappat bort evangeliets sanna innebörd under historiens gång. Detta upprepas även i vår tid, och nu på en riktigt bred front. Istället för att vila i det som evangeliet erbjuder, blandar många rörelser och kyrkor in metoder, lagiskhet i olika tappning, falska löften etc, vilket leder till ett kämpande i egen kraft, prestationsångest, dåligt samvete, fördömelse, hyckleri, dömande och inte sällan andlig utbrändhet. Detta är mycket allvarligt, för har man anammat ett falskt evangelium har man troligen också blivit invaggad i en falsk frälsning.

Misstolkningar av evangeliet har vi sett tidigare i Sverige hos bland annat mycket strängt kyrkfromma kristna och frikyrkliga syndakatalogskramare. I början av 1980-talet dök en ny variant av ett falskt evangelium upp i och med trosförkunnelsens (framgångsteologins) intåg. På senare år har det förvärrats ytterligare i och med spridande av den nygamla lagiskhet som ibland kallas för "ny-judaism". Hård kalvinistiskt inspirerad undervisning har också påverkat vårt land på senare tid. Allt detta får många att tappa bort det goda som evangeliet vill ge oss – och i värsta fall hela frälsningen! Det finns alltså all anledning till att för egen del få grepp om Bibelns evangelium, anamma dess erbjudande och sedan väcka andra över både villfarelser och sanning.

Man kan lätt förstå att i det fall kristenheten hade haft grepp om och förkunnat det sanna evangeliet idag, då hade inte så många villoläror kunnat florera i vårt land som det gör. Man hade då inte heller sökt ekumenik utmed vägar som leder

bort från sanningen. Personligen är jag också säker på att vårt samhälle hade sett betydligt trevligare ut om det sanna evangeliet hade förkunnats mer i vårt land.

En annan observation jag gjort i kristenheten är denna: där man sörjer över ett urvattnat evangelium, urflippade gudstjänster, allmän slapphet och lösaktighet i kristenheten osv, där tar man inte sällan emot väl maskerad "lagförkunnelse" i olika tappning som räddaren i nöden. I en längtan efter radikal väckelseförkunnelse ser man inte att det man tror är ett glädjebudskap för syndare, i själva verket ofta är ytterligare en villfarelse som lägger mer sten på redan nertyngda människor. Vi måste alltså alltid vara vaksamma så att vi inte tar in och förmedlar ytterligare en form av villfarelse.

Genom att ordentligt sätta oss in i evangeliets innebörd kan vi bättre vakta på det falska och bättre förkunna det sanna. Var därför noga med att läsa din Bibel flitigt, och pröva även innehållet i denna text mot vad du själv ser i Bibeln.

2. Enda vägen och det rätta utsädet

Apg 4: 11-12: "Jesus är stenen som ni byggnadsarbetare kastade bort, men som blev en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta."

Det finns ingen annan väg ut ur mörker för människor, ett samhälle och ett land än att söka sig till Gud och att omfamna hans evangelium i Jesus Kristus. Det är endast genom att bejaka evangeliets enkla och fria erbjudande som vi kan få frid med Gud och därigenom också vända en negativ utveckling till en god utveckling i det egna livet, familjerna, samhället och i hela landet. Det vittnar all äkta väckelsehistoria om.

Somliga tror att jag personligen tycker det viktigaste som finns är att varna för villoläror och falska profeter. Men nej, så är det inte. **Det viktigaste för kristenheten är att förkunna evangelium och därigenom vara med om att göra människor till Guds barn och Jesu lärjungar!** Detta är i linje med Jesu missionsbefallning (Matt 28:19). Men för att kunna göra ett gott arbete måste vi ha det rätta utsädet. Det räcker inte med att gå ut på gator och torg och fråga människor om de vill bli helade och om de vill läsa med i "frälsningsbönen", för äkta tro föds av att höra Guds sanna och fulla evangelium. Vi måste därför först skaffa oss det rätta utsädet, det vill säga ta reda på vad evangeliet faktiskt innebär, och **sedan** så ut detta genom förkunnelse på olika sätt. Men när vi gör

detta bör vi samtidigt varna för villovägarna, för utan att peka på villovägarna blir talet om den enda, sanna och smala vägen svårbegripligt. Många människor sitter dessutom fast i olika villfarelser, och då behöver man först undervisa dessa loss därifrån innan man kan servera det friska evangeliet.

3. Vad betyder ordet "evangelium"?

Själva ordet "evangelium" kommer från det grekiska ordet evangélion som betyder "ett glädjebudskap" eller "ett segerbudskap". Ordet förekommer i olika former mer än 70 gånger i Nya testamentet, och av dessa återfinns ca. 60 i Paulus brev.

Om nu evangelium innebär ett glädjebudskap, då måste ju det som är glädjande i detta budskap stå i kontrast till något som inte är så glädjande, alltså något som är hemskt och dåligt, för annars finns det ju ingen anledning till glädje i det hela. Om hela tillvaron vore idel glädje, då fanns ju inget budskap som vore ett särskilt glädjebudskap, då vore ju glädje ett normaltillstånd. Alltså är evangelium något som bryter sig in i en tillvaro där det finns något som är mindre glädjande, eller helt förödande om jag skall tala i klartext. Det handlar om att vi människor kan gå evigt förlorade om vi inte tar emot det som evangeliet erbjuder (mer om detta längre fram). Det är alltså främst i ljuset av detta faktum som evangeliet är ett glädje- och segerbudskap. Därför är det av fundamental betydelse att förstå vårt utgångsläge, förstå vad evangeliet löser för problem, och sedan ta emot erbjudandet i glädje och tacksamhet.

4. Några viktiga utgångspunkter

När vi nu söker efter Bibelns evangelium så vill jag så här inledningsvis lyfta fram några viktiga utgångspunkter i vårt sökande. Dessa får fungera som ledljus och kontrollpunkter så vi vet om vi hittat rätt eller fel.

4.1. Ett glädjebudskap

Som vi sett i föregående punkt måste vi hela tiden ha i minne att vi har att göra med just "ett glädjebudskap" och ett "ett segerbudskap". Det skall alltså finnas något djupt befriande i och med evangeliet. Det skall skänka frihet, glädje och hopp. Det skall till och med kunna få somliga att jubla av glädje! **Hittar vi inte fram till en sådan beskrivning av evangeliet, då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!**

Jes 61:1: "Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna"

Rom 5:2: "Genom honom [Jesus] har vi också tillträde till den nåd som vi nu står i, och vi jublar i hoppet om Guds härlighet."

4.2. Något helt unikt

När vi nu är på jakt efter det sanna evangeliets innebörd, så måste vi också förstå att Bibelns evangelium har något helt unikt att erbjuda. Förlåtelse och glädje finns i många andra religioner. En allsmäktig Skapare och messiasgestalter finns också i andra religioner. Så det sanna evangeliet omfattar alltså något utöver detta, något som andra religioner helt saknar. Detta måste vi också ha för ögonen när vi begrundar vad evangeliet innebär. **Hittar vi inte fram till något som är helt och hållet unikt med den kristna trons evangelium, då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!**

Joh 14:6: "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig."

Apg 4:12: "Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta."

4.3. En föraktad och smal väg som få finner

När vi funnit det sanna evangeliet så skall vi också finna att evangeliet är en smal väg som få hittar och som få önskar beträda. Varför det är på detta sätt beror inte på att Gud är lynnig och gömmer vägen/evangeliet för alla människor för skojs skull. Gud har egentligen inte gjort evangeliet svårtillgängligt. Men Gud vill att de som bejakar evangeliets fria gåva skall välja detta i ödmjukhet och av egen fri vilja. Vi människor har dock vanligen helt andra prioriteringar.

Det som gör evangeliets väg smal, beror inte på höga krav på gåvans mottagare, det beror inte heller på att man måste vara perfekt. Istället är det tvärtom. Den som skall kunna ta emot evangeliet måste se bort från all egen förmåga, all egen förträfflighet, alla egna gärningar, och all egen strävan efter rättfärdighet bakom sig. Vägen är då smal eftersom där inte finns någon plats för något mer än Guds

nåd. Vägen är också smal eftersom den går på tvärs mot "normalt" mänskligt beteende, intellekt och förnuft. Människan har i motsats till evangeliets erbjudande en egen inneboende önskan att med egna ansträngningar och utifrån eget intellekt själv råda och vara sin egen gud. Själva **enkelheten** i evangeliet är alltså det som gör vägen svår att beträda och svår att finna. **Hittar vi ett evangelium som kan gillas av en majoritet av mänskligheten, då har vi tyvärr INTE hittat Bibelns evangelium!**

Matt 7:14: "Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är **FÅ** som finner den."

1 Kor 1:23: "Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap."

1 Kor 1:21: "eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror."

4.4. Inte ett framgångsbudskap

Av föregående punkt följer att Bibelns evangelium inte på något sätt har att göra med löften om rikedom, fullkomlig hälsa eller annan framgång på denna sida av evigheten. Hade evangeliet varit ett lyckopiller av det slaget, då hade så klart oerhört många människor hakat på, för rikedom, hälsa och framgång är de vanliga målen i människors sökande och strävan. **Hittar vi ett evangelium som erbjuder framgång, fullkomlig hälsa och rikedom, då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!**

1 Tim 6:4-10: "Sådant väcker avund, kiv, smädelser och misstankar och leder till ständiga tvister mellan människor som är fördärvade i sitt sinne och har vänt sig bort från sanningen, och som menar att gudsfruktan är en god affär. Ja, gudsfruktan i förening med ett förnöjt sinne är verkligen en stor vinning. Vi har ju inte fört något med oss in i världen, inte heller kan vi ta med oss något härifrån. **Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda med det.** Men de som vill bli rika, de råkar ut för frestelser och snaror och många oförnuftiga och skadliga begär, som störtar människor i fördärv och undergång. Ty kärlek till pengar är en rot till allt ont. I sitt begär efter pengar har somliga kommit bort från tron och vållat sig själva mycket lidande."

4.5 Tillgängligt för den utan kunskap och pengar

Nu kan ju denna omfattande text göra så att det ser ut som om evangeliet är något mycket svårbegripligt. Men orsaken till varför jag skrivit detta är för att det kommit in så mycket falsk undervisning i kristenheten att det därför råder stor förvirring kring vad evangeliet egentligen innebär. Därför vill jag försöka reda ut den tilltrasslade bilden, och då får det kosta lite mer text utöver vad som annars kunde räcka.

Egentligen innebär evangeliet ett så pass enkelt budskap och ett så enkelt liv, att det skall kunna förstås, tas emot och levas av både barn och obildade människor. Det är till och med så att bildning och kunskap många gånger kan stå i vägen för både viljan och förmågan att kunna ta emot evangeliets enkla budskap. Har man mycket eget i bagaget är evangeliet inte lätt att förstå och ta emot. Det här innebär också att ingen skall behöva betala dyra pengar för att kunna förstå evangeliet och leva så som Gud vill. Bibelskolor, kristna kurser, konferenser, seminarier i all ära, men sådant är inte nödvändigt för att kunna ta emot evangeliets fria gåva på rätt sätt. **Hittar vi ett evangelium som är svårbegripligt för barn och olärda och/eller kostar pengar, då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!**

Luk 1:53 "Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort."

Luk 10:21: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de olärda och små"

1 Kor 1:26-29: "Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta de starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud."

Jes 35:8: "Och en banad väg, en farväg, skall gå där fram, och den skall kallas 'den heliga vägen'; ingen oren skall färdas därpå, den skall vara för dem själva. Den som vandrar den vägen skall icke gå vilse, om han

ock hör till de fåkunniga.”
(1917-års bibelöversättning)

Jes 55:1-3: ”Hör på, alla ni som törstar, kom hit till vattnet, och ni som inte har pengar, kom hit och köp säd och ät. Ja, kom hit och köp säd utan pengar och för intet både vin och mjölk. Varför ger ni ut pengar för det som inte är bröd, era inkomster för det som inte kan mätta? Hör på mig, så skall ni få äta gott och njuta av utsökt mat. Böj ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva! Jag vill sluta med er ett evigt förbund: Ni skall få den trofasta nåd som jag lovade David.”

4.6 Ett erbjudande till ALLA människor - Gud önskar frälsa alla!

Bibelns evangelium är ett erbjudande som gäller alla jordens människor, inte enbart en utvald grupp. Dock är det så att erbjudandet är frivilligt. Och den som inte vill ta emot vad evangeliet erbjuder kommer inte heller att få del av det som erbjudandet har som slutmål.

I Jesu försoningsgärning ser vi att Gud **inte** hatar syndare utan att han älskar varje människa och vill att **ALLA** skall bli frälsta. Denna kärlek till mänskligheten visade Jesus i praktiken i det att han gärna umgicks med syndare, just i avsikt att hjälpa dem bort från slaveri och bundenhet, fram till frälsningen. **Hittar vi ett evangelium som inte gäller för alla jordens invånare, då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!**

Joh 3:16-17: ”Ty så **älskade Gud världen** att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.”

1 Tim 2:3-4: ”Sådant är rätt och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att **alla människor** skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.”

Hes 33:11: ”Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva.”

4.7 Barnskap och Trons vila

Den som rätt tar emot det sanna evangeliet blir ett Guds barn. Barn som har goda föräldrar lever helt naturligt överlåtna till förtröstan på sina föräldrars kärlek,

omtanke och omsorg. På motsvarande sätt skall det förhålla sig när man tagit emot evangeliets fria gåva.

Joh 1:12: "Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."

Rom 8:15: "Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader!' "

Detta barnskap innebär i praktiken en vila i vardagen och en trons vila. Jesus vill befria oss från onödiga bekymmer i vår vardag. Han vill befria oss från laggärningar och ett kämpande efter rättfärdighet i egen kraft. Detta gör han genom den försoning som evangeliet erbjuder.

Matt 11:28-30: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."

Matt 6:31-33: "Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också."

Hebr 4:10: "Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina."

Hittar vi ett evangelium som inte innebär barnskap och trons vila - en vila från onödiga bekymmer och laggärningar - då har vi INTE hittat Bibelns evangelium!

5. Hur skall evangeliet tas emot?

5.1 I ödmjukhet

Som vi sett tidigare skall evangeliet tas emot som ett glädjebudskap. Men har man inte förstått de problem som Gud vill lösa genom evangeliet, så kan man nog inte heller förstå det som evangeliet leder till. Har man inte förstått sitt behov av

det evangeliet erbjuder så är det knappast intressant. Bibeln talar om detta:

Jes 61:1: "Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna"

Matt 5:3 "Saliga är de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket."

Det är alltså de som kan se och bekänna sin egen fångenskap och bundenhet som enklast kan lockas av vad evangeliet har att erbjuda. Det som evangeliet erbjuder måste alltså tas emot i ödmjukhet. I den ödmjukheten ligger en förmåga att förstå varför evangeliet är ett befriande glädjebudskap, ett segerbudskap, och det är hos dem som äger denna ödmjukhet som evangeliet kan frigöra till äkta frihet, glädje och frid.

5.2 Som ett barn

Rätt insikt i evangeliet innebär att man lägger ner all egen förmåga och underordnar sig Gud och **hans** förmåga, som om man vore ett hjälplöst barn. Evangeliet måste alltså inte tas emot i ett stort och välutvecklat intellekt; det krävs inte att man är en välutbildad teolog för att kunna ta emot evangeliets fria gåva. Det räcker att man är som ett litet barn, och det är till och med en förutsättning!

Matt 18:3: "Amen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket."

Luk 10:21: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för de olärda och små"

5.3 Gud drar oss till evangeliet

Här vill jag vittna om min egen resa och säga att förståelsen av både mitt behov av frälsning och evangeliets innebörd har varit en process. För somliga kan polletten ramla ner ganska direkt, för andra tar det längre tid. Gud har inte en mall som han trycker alla människor genom. Han hanterar oss utifrån våra unika omständigheter, egenskaper och förutsättningar.

Hur som helst måste vi någon gång i ödmjukhet omfamna evangeliets erbjudande om vi skall bli frälsta, men detta sker av egen fri vilja. Dock är det så att Gud är den som drar oss dit fram – i den mån vi låter oss dras. Vad som i praktiken är det som drar oss till evangeliet och Gud kan vara väldigt olika. Det kan vara bundenhet i svåra synder, motgångar, sorg, sjukdom, längtan efter frid, längtan efter sanning, längtan efter kärlek. Hur som helst är det viktigt att förstå att Gud inte endast ger oss frälsningen av nåd, han är också den som drar oss fram till möjligheten att både vilja och kunna ta emot evangeliets erbjudande. Han våldför sig inte på vår vilja, men han gör allt för att vi glatt skall kunna tacka ja av egen vilja eftersom han önskar att alla människor skall välja evangeliets och därmed frälsningens väg. Det är alltså viktigt att förstå, att vi inte efter egen förmåga och kraft kan nå fram till Gud; Gud uppenbarar sig för dem som i ödmjukhet kan ta emot vad Gud vill ge.

Joh 6:44: "Ingen kan komma till mig [Jesus], om inte Fadern som har sänt mig drar honom"

Matt 11:25-27: "Jag [Jesus] prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för."

Fil 2:13: "Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske."

6. Evangeliet om Jesus Kristus!

Vi skall nu summera vad jag försökt visa i de

ovanstående punkterna om Bibelns evangelium:

- Det är ett glädjebudskap som skänker befrielse, frihet, glädje, frid och hopp.
- Det erbjuder något helt unikt i förhållande till alla andra religioner.
- Det är en föraktad och smal väg som få finner.
- Det är **inte** ett framgångsbudskap med löften om rikedom, perfekt hälsa eller framgång.
- Det behövs inga djupa kunskaper eller någon utbildning för ta emot evangelium.
- Det är kostnadsfritt.
- Det erbjuds alla människor eftersom Gud vill att alla skall bli frälsta.
- Det skall tas emot i ödmjukhet, som ett hjälplöst barn.

Detta är några viktiga omständigheter för Bibelns evangelium. Vi kan då kortfattat säga att evangeliet till innehåll och omfattning innebär detta:

Berättelsen om Jesus Kristus, Gud kommen i mänsklig gestalt, till ett försoningsoffer för alla människors alla synder!

Detta budskap om Jesus Kristus svarar mot punkterna ovan och det var detta evangelium som apostlarna predikade.

Apg 8:35: "Då tog Filippus till orda och började utifrån detta skriftställe predika **evangeliet om Jesus** för honom."

Rom 1:1-4: "Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium, som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna, **evangeliet om hans Son**, som till sin mänskliga

natur föddes av Davids släkt och som genom helighetens Ande blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda, **evangelium om Jesus Kristus, vår Herre.**"

Fil 2:6-11: "Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte **tillvaron som Gud** såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då **han blev människa**. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och **blev lydig ända till döden - döden på korset**. Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att **Jesus Kristus är Herren.**"

En hisnande tanke är då denna: Gud Allsmäktig, himmelens och jordens Skapare, kom i Jesu gestalt ner till den jord och de människor som han hade skapat i syfte att ta det straff PÅ SIG SJÄLV som han hade bestämt för oss människor på grund av vår synd! Och när Gud besökte sin egen jord, då tog vi människor fast honom och spikade upp honom på ett kors och dödade honom (kroppsligen). Trots detta onda och brutala så är hela den händelsen en central del i det evangelium som är vår enda räddning. Vår ondska mot Gud vände han till en seger som blir vår räddning. Det låter som dårskap, men det är ett bevis på både Guds enorma vishet och kärlek. Här har vi en absolut unik del med Bibelns evangelium:

Gud blev människa och tog all skuld på sig själv genom att i Jesus Kristus bli det fullkomliga offerlamm som han kräver för att försoning skall vinnas för alla människor!

7. Jesu korsgärning sammanfattar evangeliets innehåll

Man kan säga att evangeliets budskap sammanfattas i Jesu gärning på korset, eftersom den inkluderar de absolut mest centrala delarna i evangeliet. Nu säger visserligen Bibeln att talet om korset är en dårskap för "världen" (alla icke-troende människor), vilket innebär att de människor som inte är intresserade tycker att det här är rena dumheterna. Men för den som lyssnar till det budskap som korset förmedlar ger det kraft i tron:

1 Kor 1:18: "Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft."

Det jag anser Jesu korsgärning primärt vittnar om är detta:

1. **Lagens/budens uppgift.**
2. **Att någon är skyldig (alla människor är syndare).**
3. **Att någon är dömd till döden för ett brott (alla människor på grund av synden).**
4. **Att Jesus dömdes, korsfästes och dog i vårt ställe.**
5. **Att Jesus uppstod från de döda.**
6. **Att vi kan gå fria på grund av Jesu ställföreträdande korsdöd.**
7. **Trons lydnad**

Paulus gör en liknande sammanfattning av evangeliet i 1 Kor 15:1-4:

”Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och står fasta i, och genom vilket ni blir frälsta. Jag vill påminna er om orden som jag förkunnade, om ni nu håller fast vid dem. Annars var det förgäves att ni kom till tro. Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna”

Jesu och hans gärning på korset är alltså det absolut mest centrala i hela den kristna läran och evangeliet!

Jag skall därför nedan gå igenom varje punkt som jag tycker att Jesu gärning på korset vittnar om.

7.1 Budens/Lagens uppgift

Det kan vara på sin plats att först nämna något om vad som avses med ”budet” och ”lagen”. När vi kristna talar om ”budet” avser vi vanligen Guds tio budord. Har man konfirmerats har man troligen fått lära sig dessa utantill. Med ”lagen” avser vi vanligen alla de bud som finns i de fem Moseböckerna, och de är 613 st till antalet enligt judisk tradition. ”Lagen” är kanske en dålig översättning från hebreiskans ”Torah” eftersom det ordet egentligen betyder ”undervisning” eller ”instruktioner”. Så lagen utgör alltså undervisning/föreskrifter för hur ett rättfärdigt liv skall levas, och detta gäller då främst för det judiska folket.

Nu finns en utbredd uppfattning i kristenheten att vi kristna måste leva efter Guds bud för att vi skall räknas som sanna kristna – en del avser då de tio budorden,

andra menar alla tillämpliga budord i lagen. En del går så långt att de menar att vi inte kan vara frälsta om vi inte håller buden. Men detta är **inte** Bibelns undervisning! Egentligen är judarnas historia ett starkt vittnesbörd om att *rättfärdighet* (= syndfrihet och frikännande inför Gud) inte går att vinna genom att försöka hålla Guds bud/lag. Gud har liksom visat oss detta genom judarnas historia, och det är vi skyldiga dem ett tack för. Istället är det så att Gud genom budorden vill väcka synden till liv hos oss så att vi blir fullt medvetna om vår syndiga natur. DET är budordens främsta uppgift! Aposteln Paulus är den som tydligast beskrivit detta i Bibeln::

Rom 7:7-13: "Vad skall vi då säga? Att lagen är synd? Nej, visst inte! **Men det var först genom lagen jag lärde känna synden.** Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär. Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär i mig. Ty utan lagen är synden död. Förr levde jag utan lagen, men **när budordet kom, fick synden liv** och jag dog. Då visade det sig att budordet som skulle föra till liv, blev till död. Ty synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det. Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott. Har då det som är gott blivit min död? Nej, visst inte! Men synden har blivit det, för att den skulle framstå som synd. Genom det som är gott åstadkom den min död. Så skulle synden genom budordet framstå som i högsta grad syndig."

Rom 5:20: "Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer"

Rom 3:20: "Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom [Gud] genom laggärningar."

Vad innebär då denna andliga sanning i praktiken? Jo, om man i egen kraft försöker vinna rättfärdighet genom att hålla budorden, då växer synden till liv ännu mer. Detta har vi gång på gång sett exempel på i rörelser och sekter där *lagiskhet* (= sträng ambition att hålla Guds bud) är en hörnsten i läran. Rätt använda är alltså buden och lagen goda, och dess levnadsregler utgör så klart riktmärken för en omvänd kristen. Men felet jag upplever att många gör, är att man kräver att vi skall prestera syndfrihet i enlighet med buden/lagen för att säkra frälsningen.

Lagens och budens uppgift är att göra oss medvetna om vår syndiga natur och därmed vårt allvarliga utgångsläge!

7.2 Vi är alla syndare

Bibel är mycket tydlig med att **varje** människa har syndat och därigenom förlorat gemenskapen med Gud. Vi föds alla som syndare, och ja, det är detta som kallas arvsynd och som gör att många ogillar Martin Luther eftersom han satte fingret på arvsynden. Den är trots det en sanning.

Rom 5:11: "Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat."

Synd handlar i grunden inte om att svära, stjäla, ljuga eller sådana saker. Dessa är istället symtom på det grundläggande problem som började i Edens lustgård med Adam och Evas begär att "bli som Gud".

1 Mos 3:4-6: " Då sade ormen till kvinnan: 'Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att **ni blir som Gud** [OBS! Detta var en lögn!] med kunskap om gott och ont.' Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt."

Denna lust att "bli som Gud" är den ursynd som sedan gett upphov till allt annat uppror mot Gud jämte all omoral och övrig synd. Denna ursynd handlar om ett begär efter att bli oberoende av Gud, att bli "vuxen", att vilja gå sin egen väg och själv definiera vad som är rätt och fel. Driven av ursynden vill man alltså själv vara sin egen gud.

Jes 53: 6: "Vi gick alla vilse som får, **var och en gick sin egen väg**, men all vår skuld lade HERREN på honom [Jesus]."

Det finns alltså ingen som går fri enligt Bibeln. Alla bär på denna synd.

Rom 3:10-12, 23: "Ingen rättfärdig finns, inte en enda, ingen förständig finns, ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.... Alla har

syndat och saknar härligheten från Gud”

Vi är alltså inte syndare för att vi syndar, utan vi syndar för att vi alla i grunden ÄR syndare! Som vi sett tidigare har då buden/lagen till uppgift att bevisa för oss att vi är syndare och att vi som sådana inte duger inför Gud. Men det hjälper då inte att försöka ta sig i kragen och göra goda gärningar för att imponera på Gud, för när vi gör så väcks synden ännu mer till liv (”när budordet kom fick synden liv” – Rom 7:7-13). Laggärningar är således inte vägen ut ur detta syndens dilemma.

Rom 3:20: ”Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar.”

Varje människas utgångsläge är alltså mycket allvarligt! Vi är alla syndare och har därigenom gått miste om gemenskapen med Gud!

7.3 Dömda på grund av synden

Den som vill ifrågasätta Gud kan tycka att han är hård i sina domar, och att Gud borde godkänna alla människor så som vi är, att vi inte själva kan hjälpa hur vi är funtade, osv. På sätt och vis är det vad han just nu gör i denna världen. Här låter Gud oss vara mycket så som vi är från födseln. Men då är ju det onda i denna värld faktiskt en frukt av all VÅR ondska och VÅR synd! Vi kan då inte skylla eländet på Gud. Vi har faktiskt själva skapat all kriminalitet, omoral, egoism, individualism, tävlan, hårdhet, kyla, kärlekslöshet, osv – förenklat sett. Men nu är Guds tanke att rädda varje människa ur detta syndens dilemma – om man bara accepterar **hans** väg ut ur det. Vill vi inte acceptera Guds väg, så blir vi kvar i ursynden: att vi själva vill vara ”som Gud”.

För att inse vårt behov av Guds hjälp måste Gud döma synden i våra liv, och just därför dömer Bibelns bud varje syndare skyldig till döden. Aposteln Paulus sammanfattar detta mycket kortfattat med orden:

Rom 6:23: ”Ty syndens lön är döden”

Men efter döden väntar också en dom, vilket har att göra med Guds rättfärdighet och vrede över synden. Antingen kan vi acceptera Guds väg och då erhålla evigt liv, eller så kan vi förkasta Guds väg och då gå evigt förlorade. Detta är vad Bibeln undervisar oss om:

Heb 9:27: "det är bestämt om människan att hon en gång skall dö och sedan dömas"

Rom 2:5: "Genom ditt hårda och obotfärdiga hjärta samlar du på dig vrede till vredens dag, när Guds rättfärdiga dom uppenbaras."

Joh 3:16: "...för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."

Matt 7:13-14: "Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den. Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den."

Vi har så här långt sett på vad som är bakgrunden till varför Gud har ett glädjande erbjudande i evangeliet, och utan denna bakgrund blir glädjebudskapet alltså svårbegripligt. **Skall vi därför förkunna ett fullt och sant evangelium, så måste också budskapet om synden, domen och evigheten vara inkluderat.** Vi ser i Bibeln att detta var en del av det evangelium som också Paulus förkunnade:

Rom 2:16: "Det skall visa sig på den dag då Gud dömer det som är fördolt hos människorna, allt **enligt det evangelium som jag predikar** på Jesu Kristi uppdrag."

Skulle evangeliets budskap stanna här, så skulle det inte vara ett glädjebudskap, för så här långt ser vårt utgångsläge helt hopplöst ut – om vi förstår oss på synden och domen över vår synd. Men tack och lov, Gud är god, och han har en fantastisk väg ut ur det här!

7.4 Gud tog all världens synd och skuld på sig själv!

Det är många människor som tycker att Bibelns Gud är en hård Gud. Men då har de kanske enbart stannat upp inför de punkter som jag så här långt gått igenom när det gäller korsets budskap.

Gud har alltså genom budorden dömt varje syndare. Vore detta slutet så skulle Gud kanske kunna ses som en hård Gud. Men nu ÄR Gud kärlek (1 Joh 4:8) och därför ordnar han också med en lösning på problemet. Gud väljer då att själv födas som människa. Han träder fram som personen Jesus Kristus, Guds Son och

tar själv på sig den dom som han uttalat över alla människor. Jesus dör då en ställföreträdande död på ett kors i vårt ställe, helt övergiven, helt utblottad, slagen, pinad och hånad. Han tar all vår synd och skuld med sig upp på sitt kors och dör i vårt ställe så att vi kan gå fria från domen. Tänk att denna gärning förutsades av Guds profeter långt före Jesu tid!

Jes 53:1-6: "Som en späd planta sköt han upp inför honom, som ett rotskott ur torr jord. Han hade varken skönhet eller majestät. När vi såg honom var hans utseende inte tilldragande. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. **Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid**, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men **all vår skuld lade HERREN på honom.**"

Denna försoningsgärning i Jesus Kristus gjorde inte Gud för oss som någon slags belöning för väl utförda gärningar. Nej, han gjorde detta just för att vi ÄR syndare och för att vi är helt beroende av hans hjälp.

Rom 5:6-8: "Medan vi ännu var svaga dog Kristus i ogudaktigas ställe, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en hederlig människa - kanske vågar någon gå i döden för den som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, **medan vi ännu var syndare.**"

Om du nu tvivlar på att det var Gud som kom ner från himlen i mänsklig gestalt och dog på korset, så vill jag peka på några bibelord som tydliggör detta:

Apg 20:28: "Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande har satt er som ledare över till att vara herdar i Guds församling som han har köpt **med sitt eget blod.**"

Fil 2:5-8: "Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som **Gud** såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då **han blev människa**. Han som till det yttre var som

en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden - döden på korset.”

Sakarja 12:10: ”Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bödens Ande, så att de ser upp till **mig** som de har genomborrat.”

Det största och mest unika i hela evangeliet, är det faktum att Gud, himmelens och jordens Skapare, blir människa och tar vårt straff på sig själv för att vi skall gå fria!

7.5 Jesus uppstod från de döda

Nu kanske en del tänker att världen borde ha gått under om Gud – som är alltings Skapare och den som uppehåller allt – dog där på korset, som Jesus Kristus. Men då måste vi dels komma ihåg att det var **en kroppslig död**; Jesus upphörde inte att existera i den stund han dog. Gud är också Ande (Joh 4:24), och som sådan levde Jesus vidare när kroppen dog. Men han uppstod också från den kroppsliga döden. Korset var tomt, och graven blev också tom! Paulus skrev:

1 Kor 15:3-8: ”Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, **att han uppstod** på tredje dagen enligt Skrifterna, och att han visade sig för Kefas [Petrus] och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, medan några är insomnade. Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig”

I Jesus Kristus blir Gud konkret och tydlig för oss som har svårt att greppa vem Gud är. Det är därför härligt att vi har en uppstånden och levande Gud och Frälsare som vi kan peka på när vi förkunnar evangelium. Det är ingen död guru eller profet som är vår räddning, inte heller någon vanlig människa. Vi kan vittna om en levande Frälsare som också har lovat att vara med oss till tidens ände (Matt 28:20). Jesus skall dessutom komma tillbaka och samla sin frälsta skara till sig för att de/vi alltid skall få vara med honom!

Jesu uppståndelse från döden är en garanti för att också de troende skall uppstå från döden. Jesus lever och hjälper de troende i vardagen!

7.6 Du kan gå fri! Du kan få evigt liv!

Buden och lagen dömer oss alltså skyldiga som syndare, och som syndare går vi evigt förlorade – OM det inte vore för evangeliets löfte om frälsning genom Jesus Kristus till evigt liv!

Rom 6:23: "Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre."

Joh 3:16: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."

Jag skriver i detta styckes rubrik att du "kan" gå fri, inte att du med automatik går fri. Guds erbjudande i och med evangeliet gäller för alla människor, men det är ett **erbjudande**, inte en automatisk inkludering. Hela din frälsning/räddning hänger alltså på om du vill acceptera Guds erbjudande i evangeliet eller inte, och sätta din förtröstan till det Gud erbjuder däri. Jag vill ändå mena att det är enkelt att ta emot evangeliets fria gåva, men denna enkelhet är alltså det som många gånger blir till ett hinder för oss. Vi vill av någon anledning inte ha det enkelt; vi vill medverka själva och gärna göra det krångligt. Så det är själva enkelheten som gör det svårt och utmanande, och jag tror det bland annat var därför som Jesus sa att vägen är **smal** och att det är **få** som finner den. Det får inte plats något annat resgods på vägen än Guds nåd.

Matt 7:14: "Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är FÅ som finner den."

Heb 9:27: "Och liksom det är bestämt om människan att hon en gång skall dö och sedan dömas, så blev Kristus offrad en gång för att bära mångas synder, och han skall en andra gång träda fram, inte för att bära synd utan för att frälsa dem som väntar på honom."

Människan är alltså på grund av syndens natur förbestämd till en evig förtappelse. Men eftersom Gud älskar varje människa vill han rädda henne till ett evigt gott liv genom det försoningsverk som han själv utförde i Jesus Kristus. Gud vill dock inte ha en upprepning av all den själviska ondska som regerat på denna jord, därför låter han endast de vinna frälsningen som accepterar evangeliets väg.

Upp 21:4: "Och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta."

Genom evangeliets fria gåva erbjuds vi försoning med Gud samt ett evigt liv i fullkomlig harmoni och glädje!

7.7 Trons lydnad

Från Bibeln kan vi alltså lära att laglydnad/budlydnad inte är en framkomlig väg för att vinna rättfärdighet och frälsning. Det är i det Nya förbundet **trons väg** som gäller. Man kan då undra om det inte krävs någon som helst lydnad i detta nya förbund där vi blir frälsta av nåd genom tro? Nej, det krävs ingen budlydnad för frälsningen. Men i trons och nådens rike finns en helt annan sorts lydnad som är baserad på kärlek till Gud. Paulus skrev:

Rom 1:5: "Genom honom har vi fått nåd och apostlaämbete för att bland alla hednafolk föra människor till trons lydnad för hans namns skull."

En sann trons lydnad är alltså inte resultatet av helvetespredikningar och annan skrämselfpropaganda, den är inte heller resultatet av att man läst Bibeln som en torr manual eller lagbok. Trons lydnad är istället sprungen ur den nåd Gud skänkt genom Jesus Kristus och den fungerar därför utifrån tacksamhet, fri vilja, lust, kärlek, trofasthet, glädje. Trons lydnad växer till genom att man vandrar i umgängelse med Gud (bön, bibelläsning, m.m.). Trons lydnad kan också kallas för att "vandra i Anden", alltså att man försöker vandra med ett "lyssnande öra" till Guds vilja i vardagen och sedan leva därefter. Gud kommer att uppenbara sin vilja på olika sätt i våra liv, och det gäller att bromsa upp lite och försöka förnimma vad Gud vill förmedla. Det är i detta barnskap till vår himmelske Far som vi mer och mer frivilligt och glatt lever efter Guds vilja, utan att det är fråga om en krampaktig budlydnad under hot och press.

Gal 5:16: "Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär."

I Bibeln ser vi att Jesus levde till punkt och pricka efter lagens alla bud, och genom det vann han den rättfärdighet som kommer av en sådan lydnad. Jesus är den ende som klarar denna laglydnad. Men hos Jesus såg vi också **trons lydnad** i

aktion. Man kan säga att trons lydnad kan gå utöver laglydnad i vissa fall. Vi ser det i flera av Jesu gärningar på jorden. Till exempel botade Jesus sjuka på sabbaten, men de skriftlärde ansåg att detta var att bryta mot sabbatsbudet. Jesus agerade dock helt i linje med Faderns vilja, och det var då fråga om trons lydnad, alltså en hörsamhet gentemot Guds vilja i en alldeles särskild situation. Jesus hade friheten att avstå från att bota den sjuke, men han använde istället sin frihet till att lyda Faderns önskan. Nedanstående bibelord har något viktigt att förmedla oss i denna fråga. Läs gärna hela berättelsen kring bibelordet.

1 Sam 15:22: "Då sade Samuel: 'Har HERREN samma glädje i brännoffer och slaktoffer som att man hör HERRENS röst? Se, lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar.' "

En perfekt laglydnad behöver bara sträcka sig så långt som lagen föreskriver, sedan kan man leva hur som helst i övrigt. Men trons lydnad kan i vissa fall sträcka sig långt utöver vad lagen begär, och det kan vi se ett resultat av i Jesu korsgärning. Jesus följde Faderns vilja i allt och blev lydig ända ut till döden på korset. Den trons lydnad som Jesus levde i är så klart en god förebild för oss, men inte längre än vad vi upplever att Gud leder oss till så klart. När det gäller korsfästelsen så är den främst en förebild för oss när det gäller vår vilja att "dö bort" från vårt självcentrerade liv.

Du kan alltså genom evangeliet gå fri och erhålla evigt liv, och detta utan att du lever ett lagiskt liv efter Guds bud! Men den stora frågan blir då: Hur accepterar jag evangeliets fria gåva?!

8. HUR ACCEPTERAR JAG EVANGELIETS FRIA GÅVA?

Jag har i punkt fem skissat vilket sinnelag den måste ha som enklast skall kunna omfamna Bibelns evangelium och att detta sinnelag främst är något som Gud drar fram hos oss. Vi kan alltså genom Guds ingripande komma fram till en punkt i livet när vi är redo att ta ställning till följande: om jag skall acceptera evangeliets fria gåva eller avvisa den. Jag har också i försökt visa **varför** vi bör tacka ja till denna gåva. Här vill jag nu försöka visa **hur** man tackar ja.

Vi skall se på några bibelord för att få vägledning i hur man kan ta emot evangeliets gåva:

Apg 2:38: "Petrus svarade dem: '**Omvänd er och låt er alla döpas** i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.' "

Joh 5:24: "Amen, amen säger jag [Jesus] er: Den som **hör mitt ord och tror** på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet."

Rom 10:17: "Alltså **kommer tron av predikan** och predikan i kraft av Kristi ord."

Vi ser här att en tro på Guds försoningsverk i Jesus Kristus kommer av att man hör evangeliets budskap förkunnas/predikas. Vill man då ta emot det som evangeliet erbjuder, omvänder man sig till Gud, och omvändelsen bör sedan bekräftas med ett dop. Omvändelse och tro är två nödvändiga ting, medan jag personligen inte tror att dopet är absolut avgörande för frälsningen. Dopet är precis som nattvarden ett yttre tecken på en andlig sanning, men Jesus har i alla fall uppmanat oss att både döpa och fira nattvard, så låt oss då göra det.

Man kan nog säga att frälsningens väg börjar med bön till Gud. Det är aldrig fel att be Gud om vägledning och hjälp, och det är aldrig fel att ställa frågor till Gud. Har man tagit del av evangeliets budskap kan man till exempel be Gud om att få både den förståelse, vilja, tro och det sinnelag som är nödvändigt för att kunna överlåta sig helt och fullt åt evangeliets erbjudande.

Vad innebär då omvändelse, tro och dop? Hur blir jag frikänd? Vilka villkor ställs?

8.1 Omvändelse

Jes 55:6-7: "Sök HERREN medan han låter sig finnas, åkalla honom medan han är nära. Den ogudaktige må **överge sin väg**, den orättfärdige sina tankar och **vända om till HERREN**, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse."

Orden "omvändelse" och "vänd om" står ofta tillsammans med ord om syndernas förlåtelse på flera ställen i Bibeln. Det har gjort att många dragit den felaktiga slutsatsen att man måste sluta upp med all synd för att det skall vara frågan om en riktig omvändelse. Men sann omvändelse är inte det samma som att sluta upp med de synder som buden/lagen fördömer, för det är ju omöjligt att göra. Istället

har vi sett att budens/lagens uppgift är att väcka liv i synden så att vi skall förstå att vi är hjälplösa syndare, att vi är i behov av Guds ingripande och hjälp. Omvändelse är då att vända om från "att gå sin egen väg", att bekänna sina synder och sin situation, att underordna sig Gud, att ge upp kampen om att själv vara gud, samt att underordna sig det erbjudande Gud har i sitt evangelium. Omvändelse är att lämna de egna lösningarna bakom sig och omfamna Guds lösning. Omvändelse är att gå från ett oberoende av Gud till ett beroende. Då och först då får vi också förlåtelse för de synder som buden/lagen dömer oss för. Syndakatalogskramare kan tycka att denna syn på omvändelse är liberalteologi, men faktum är att denna bibliska omvändelse är betydligt mer radikal och omvälvande än en "omvändelse" som endast handlar om att strama upp sig och försöka bli syndfri i egen kraft.

Ofta predikas ett väldigt urvattnat evangelium där människor inte ges hela bilden. Det är för den rätta omvändelsens skull därför viktigt att förkunnelsen av evangelium även omfattar förkunnelse om budens/lagens uppgift, syndens natur, människans hopplösa utgångsläge och korsets budskap. Att omvända sig till Gud innebär därför ett bejakande av dessa sanningar samt ett accepterande av Guds frälsningserbjudande via evangeliet. Och det är här som rätt sinnelag är en förutsättning för att man skall vara benägen att göra så (det vill säga ta emot i ödmjukhet, att vara som ett barn, osv).

Man behöver alltså inte – och kan inte! – vara syndfri för att komma till Jesus för att bli räddad/frälst, men omvändelse innebär att man bekänner sin synd och överlåter sig åt **Guds** lösning på syndens problem i sitt liv.

Även omvändelsen tycks vara något som Gud hjälper oss med och som Gud utstakar en tid för så att vi får en god chans:

Apg 11:18: "Så har Gud skänkt också åt hedningarna den omvändelse som ger liv."

2 Tim 2:25: "Kanske ger Gud dem omvändelse, så att de kommer till insikt om sanningen"

Upp 2:21: "Jag har gett henne tid att omvända sig"

2 Petr 3:9: "Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig."

Omvändelse är inget hemskt, inget som nödvändigtvis kräver en massa tårar (även om det så klart kan vara så). I detta bibelord kopplas till och med glädjen ihop med omvändelsen:

Apg 14:15: "Vi predikar för er det glada budskapet att ni skall omvända er"

8.2 Tro/förtröstan/tillit

Jag har tidigare visat på flera bibelord där vi ser att **tron** är nödvändig för att man skall bli räddad/frälst varav detta kanske är det mest kända:

Joh 3:16: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som **tror på honom** inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."

Den frälsande *tro* på Gud/Jesus som här omnämns, handlar inte på något vis om en tro på Guds/Jesu existens – även om en sådan tro så klart är grundförutsättningen för att kunna ta emot evangeliets fria gåva. I Bibelns värld är inte heller tro något som man kan lära sig eller något som man själv blåser upp till något stort och starkt. Sann biblisk tro handlar om att rikta sin **förtröstan, tillit, tilltro** mot Gud. Att ha rätt sorts tro är också att vara lyssnande gentemot Gud och hans vilja. Detta är alltså frågan om det första staplande steget i trons lydnad.

Vi kan jämföra denna sorts tro med vanliga barns tillit till sina föräldrar. De helt enkelt bara förtröstar på att föräldrarna tar hand om dem; de tänker inte så mycket på det utan vilar i den tron. På samma sätt är tron på Gud/Jesus tänkt att fungera. Istället för att sätta en tilltro till oss själva och vår egen förmåga, så handlar en sann frälsande tro om att sätta all sin förtröstan till Guds förmåga och agera utifrån det. Det handlar då först och främst om att förtrösta på att Guds försoningsverk i Jesus Kristus – evangelium – räcker för min frälsning. I viss mån handlar detta om att hålla evangeliets budskap för sant, men eftersom tron också inbegriper ett visst mått av *hopp* så måste man inte ha all kunskap eller förvisning, som om man redan hade sett hela den andliga verkligheten och slutmålet. Abraham fick av Gud ett löfte om att han skulle bli stamfar till ett stort folk (judarna). I tilltro till Guds ord och med ett hopp om att detta en dag skulle visa sig vara sant, visade sig Abrahams *tro* i det faktum att han **gick** på löftet och lämnade sitt hemland för ett bättre land.

Heb 11:8-12: "I tron lydde Abraham, när han blev kallad att dra ut till det land som han skulle få i arv, och han begav sig i väg utan att veta vart han skulle komma. I tron levde han som främling i det utlovade landet. Han bodde i tält tillsammans med Isak och Jakob, som var medarvingar till samma löfte. Ty han väntade på staden med de fasta grundvalarna, den som Gud har format och skapat. Genom tron fick också Sara kraft att bli mor för en avkomma fast hon var överårig. Hon litade på honom som hade gett löftet. Därför fick också en enda man barn, talrika som stjärnorna på himlen och oräkneliga som sandkornen på havets strand, detta trots att han var så gott som död."

Att acceptera Guds evangelium handlar således om att sätta sin förtröstan och ett hopp till det som evangeliet erbjuder, att gå och stå på det. Jämför gärna evangeliet med en livbåt som står till buds när fartyget du står på håller på att sjunka. Tron tar sig då sådana uttryck som motsvaras av att man lämnar allt bakom sig och väljer att hoppa i livbåten. Man ger upp alla egna försök och sätter sin förtröstan till den räddning som livbåten (Jesus) ger.

Sviktar vi i vår tro och vårt hopp så är vi utlovade hjälp från Gud.

Rom 8:24-26: "Ty i hoppet är vi frälsta, men ett hopp som man ser uppfyllt är inte längre något hopp. Vem hoppas på något som han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, så väntar vi uthålligt. Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord"

Denna frälsande tro är inget som vi själva kan prestera fram. Den föds av att höra eller läsa bibelförankrad förkunnelse om Jesus och hans frälsningsverk. Läs därför gärna Nya testamentets texter om Jesus (evangelierna) och inte minst Romarbrevet. Dessa texter predikar evangeliets budskap för dig!

Rom 10:17: "Alltså **kommer tron av predikan** och predikan i kraft av Kristi ord."

8.3 Dop

Personligen ser jag likheter mellan dopakten och nattvardsfirandet. Om vi nu – utifrån Bibelns undervisning – ser nattvarden som ett medel till att minnas och förkunna Jesu blodiga offer på korset för vår frälsning, så kan man se dopet som

ett medel till att proklamera för omvärlden att jag varit villig att "dö och uppstå" med Jesus. Dop och nattvard är båda yttre ting som skall vittna om en betydligt djupare andlig sanning. Petrus säger i 1 Petr 3:21 att dopet är:

"...ett rent samvetes bekännelse till Gud genom Jesu Kristi uppståndelse..."

Den frälsande tron innefattar att man överlåter hela sitt liv till att vara underordnat evangeliets fria gåva och därmed Jesus Kristus. Dopet i dopgraven blir då en bild för hur mitt gamla syndiga liv dör (likt hur den gamla världen dog under syndafloedens vatten) och att jag uppstår i ett liv på andra sidan dopgraven. Jesus är min räddare, likt Noas ark.

Rom 6:3: "Eller vet ni inte att vi alla som har blivit döpta till Kristus Jesus har blivit döpta till hans död?"

Gal 2:20: "och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig."

Sedan frågar sig somliga om dopet är nödvändigt för att bli frälst. Då tror jag vi är inne på ett sakramentalistiskt tänkande. Jag tycker inte att man kan se dopet som nödvändigt för frälsningen. Det står visserligen:

Mark 16:16: "Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd."

Men det står också att det är tron som frälser. Vi kan minnas att en av rövarena som korsfästes samtidigt som Jesus, bekände Jesus som Messias (bekännelsen låg i orden: "*när du kommer i ditt rike*" - Luk 23:42) och han bekände sin synd ("*Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat.*" - Luk 23:41). Detta räckte, och han blev alltså frälst utan att ha blivit döpt. Jesus lovade att han skulle få vara med i Paradiset (Luk 23:43). Så Jesus såg i rövarens inre att omvändelsen var äkta och fullvärdig. Det finns säkert många andra människor i historien som man skulle kunna peka ut som frälsta men som inte varit döpta på något sätt.

Jag skall här nämna att jag inte är för barndop. Dopet har ju med ett personligt beslut och en personlig bekännelse att göra, och jag tycker därför inte att vuxendopet är oviktigt. Dopet ingår ju i Jesu missionsbefallning till oss. Men jag tror inte dopet är något sakrament (nådemedel). Dopet är främst ett yttre

vittnesbörd om vad som skett i mitt inre: att jag varit villig att dö från mitt ego/mitt syndiga jag, för att uppstå med Jesus i ett pånyttfött liv där Jesus får vara min Herre och Gud. Vi får alltså inte göra för stor sak av ett medel som har till uppgift att vittna om något som är betydligt större än medlet i sig.

Dophandlingen är ett vittnesbörd inför mig själv, världen, andemakterna och inför Gud att jag nu menar allvar med min omvändelse. Ser man det så här, är ju dopet faktiskt viktigt. Man kan alltså se dopet som en troshandling där min tro tar sig uttryck i en påtaglig handling. Jämför det med Abraham som blev kallad ut ur sitt hemland av Gud. Ett tecken på att han verkligen trodde Gud (förtröstade på att det Gud hade sagt var sant) var att han tog sin familj och började vandra i den riktning Gud hade pekat. Här säger Bibeln att detta **tillräknades** Abraham som rättfärdighet. Dopet kan vi se som ett sådant konkret steg som bekräftar vår inre förtröstan på Gud och hans evangelium för oss. När vi tar steget ut och förtröstar på att Guds evangelium är vår enda räddning, då **tillräknas** vi Jesu rättfärdighet, då förklaras vi rättfärdiga.

Rom 4:3: "Ty vad säger Skriften? Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet."

Rom 4:24: "Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre"

Rom 3:28: "Vi hävdar att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar."

Så visst skall vi verka för att alla som omvänder sig till Jesus också bekräftar innebörden och allvaret i den omvändelsen med ett efterföljande dop. Men före dopet skall vi ge undervisning om allvaret i att omvända sig till Jesus, för: "nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig".

8.4 Räknad som rättfärdig - en ny identitet!

Måste vi då inte leva utan synd för att räknas som rättfärdiga och frälsta inför Gud?

När vi accepterar evangeliets fria erbjudande, så blir vi genom tron på Jesus och försoningen **FÖRKLARADE** rättfärdiga. Observera att vi inte **blir** rättfärdiga, utan vi blir istället **förklarade** rättfärdiga, trots att vi egentligen inte är det på grund av vår synd. Jesu blod från Golgata kors är det som täcker över våra synder. Vi blir alltså inte rättfärdiga i oss själva, men vi **förklaras** rättfärdiga inför Gud och

hela den andliga världen genom att vi får tillgodoräkna oss **Jesurättfärdighet** istället för att prestera en egen (vilket ingen människa klarar).

Detta med att förklaras rättfärdig av nåd genom tron är en av de absolut viktigaste grunderna i en evangelisk biblisk kristen tro!

Rom 4:5: "**Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet.**"

Rom 3:28: "Vi hävdar att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar."

Rom 4:24-25: Rättfärdighet kommer att **tillräknas** oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

Så att förklaras rättfärdig har alltså att göra med hur Gud ser på oss. Vi är inte rättfärdiga i oss själva, men Gud ser på oss som om vi vore det. Vi är ju uppenbarligen inte heller en helt ny skapelse i stunden efter att vi tagit emot Jesus, men Gud ser på oss som om vi vore det. Han ser på oss som om vi vore en ny skapelse som inte längre syndar och som är rättfärdig – trots att vi inte är det. **Det är nåd det!** Den fulla pånyttfödelsen kommer först när Jesus kommer tillbaka. Då skall vi förvandlas och bli lika honom vad gäller kroppen, rättfärdigheten och karaktären, men några gudar blir vi aldrig.

Jag brukar likna frälsningen med att vi får en ny och "skyddad identitet". Det finns nämligen en "andlig juridik" inblandad i det här. När vi lever utanför det som Guds evangelium erbjuder oss, är vi oskyddade mot Satans anklagelser (namnet Satan betyder "åklagare"), och han använder då buden/lagen för att anklaga oss. När vi underordnar oss evangeliets erbjudande räknas vi som om vi hade dött tillsammans med Jesus på korset och som om vi hade uppstått med honom till en ny skyddad identitet. Buden/lagen anklagar alltså inte längre den som tagit emot frälsningen i Jesus Kristus.

Apg 13:38-39: "Därför skall ni veta, mina bröder, att det är genom honom som syndernas förlåtelse predikas för er, och att var och en som tror förklaras rättfärdig i honom och fri från allt som ni inte kunde frias

från genom Mose lag.”

Gal 2:19-20: "Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig."

Kol 2:13-14: "Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev [lagen] som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset."

Vi som är troende har egentligen en ny, rättfärdig, himmelsk identitet som väntar på oss, och det är den identiteten som räknas redan nu. Men så är vi ju medvetna om att vi ändå lever kvar fysiskt här på jorden med alla brister som finns kvar hos oss även efter frälsningen, och det är när vi ser dessa brister som vi får leva i tron på att bristerna övertäcks av Jesu blod så att de inte räknas. Det är då vi får minnas vår nya "skyddade identitet". Den "andliga juridiken" innebär också i praktiken att synden allt mer släpper greppet om oss. Dessutom får vi den Helige Ande till vår hjälp att leva mer och mer så som Gud vill, men mer om detta längre fram.

Det finns alltid en risk att kristna försöker "förbättra" Guds verk med egna laggärningar för att framstå som mer fromma, finare kristna, syndfria, präktigare, perfekta osv. Men om vi gör så, faller vi faktiskt ur nåden. Vi blir ju frälsta av nåd, och vi FÖRBLIR frälsta av nåd. Guds tanke är alltså att vi skall förtrösta på att han skall fixa till oss så som han vill ha oss. Vår egen förmåga tycks istället alltid krångla till det hela.

Gal 3:3: "Ni började i Anden, vill ni nu 'fullkomna' Andens verk genom edra egna gärningar?" (*Hedegårds översättning*)

Gal 5:4: "Ni har kommit bort ifrån Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden."

Vi kan se Jesus som en livbåt. Skall vi bli och förbli frälsta är lösningen alltså att kliva ner i "livbåten" Jesus, släppa greppet och överlåta rodret åt Gud. Det är endast i denna livbåt som vi har vår nya skyddade identitet. Kliver vi utanför livbåten är vi återigen ett byte för Satans anklagelser och då är vi faktiskt också utanför frälsningen. Att kliva ner i denna livbåt innebär i praktiken att släppa

taget om alla självfrälsningsläror och om alla egna försök och gärningar till att duga inför Gud, alltså att omfamna evangeliets erbjudande som sin enda räddning. Att sitta kvar i denna livbåt är då det samma som att fortsätta förtrösta på det evangeliet ger och inte blanda in något extra för att "fullkomna" Guds försoningsverk. Det jag har valt att kalla den nya skyddade identiteten kallar Bibeln för en "ny skapelse", det vill säga att vara född på nytt.

2 Kor 5:17: "Alltså, om någon är i Kristus [livbåten] är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit."

Gal 6:15: "Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren [dvs laggärningar]. Det som verkligen betyder något är en ny skapelse."

8.5 Utan tunga villkor

Det är av stor vikt att förstå att evangeliets fria gåva erbjuds helt utan något finstilt villkor, helt utan något krav på motprestation, helt utan något "om", "i fall att", "du måste" osv. Du kan jämföra det med en present som erbjuds dig helt utan villkor av en nära vän. Du får presenten utan att du behöver göra något som helst, helt utan krav på gentjänst, utan krav på gengåva, utan krav på hur du skall vara etc. Dock blir ju presenten endast din och till glädje om du sträcker ut handen, tar emot den, och packar upp den. Detta anser jag inte vi skall se som ett villkor utan mer som en självklarhet om man erbjuds en fri gåva. Att sträcka ut handen är en förutsättning på din planhalva för att kunna ta emot gåvan.

Den som ger evangeliets "present" är Gud. Men Gud lockar oss även till att acceptera gåvan. Alltså gör Gud oss mottagliga för att ta emot hans gåva, även om han aldrig agerar mot vår vilja. Han åstadkommer vår frälsning i samspel med vår positiva vilja - i den mån vi vill. Vi kan möjligen kalla viljan att tacka ja för ett villkor för att kunna ta emot evangeliets gåva, men jag anser inte att detta kan klassas som ett tungt villkor i sådana fall.

9. Evangeliets löften

Evangelium betyder "glädjebudskap/segerbudskap". Att bli kristen handlar således inte om att bli en dyster, mossig människa som sitter still och tiger i kyrkbänken varje söndag. Det handlar inte heller om att sluta upp med alla saker som man uppskattar. Men sysslar man med något som Gud vill att man skall sluta upp med, så kommer han att ge både insikt, vilja och kraft att sluta med sådant

– förr eller senare. Som sann kristen blir man varken en förlorare eller en tråkmåns. Man blir istället som en som vunnit en stor seger och en stor vinst! Man segrar över synd, förnedring, fördömelse och meningslöshet; man vinner ett sunt och meningsfullt liv i gemenskap med Gud och därtill ett evigt liv!

Jag vill här lista några fantastiska löften som evangeliet har med sig till oss. Några har jag nämnt tidigare. Avsnittet 8.4 ovan kunde också ha tagits med under denna punkt, men jag refererar bara till det här i inledningen.

9.1 Evigt liv

Det absolut viktigaste löftet som evangeliet bär med sig är löftet om ett evigt och gott liv i gemenskap med Gud. Detta är den absolut främsta orsaken till varför alla bör tacka ja till evangeliets fria gåva!

Joh 3:16: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."

Joh 5:24: "Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet."

Upp 21:3-4: "Och jag hörde en stark röst från tronen säga: 'Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem. Och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta.' "

9.2 Syndernas förlåtelse

Ett evigt liv hos Gud förutsätter att Gud löser syndens problematik åt oss. Bibeln visar tydligt att alla människor har syndat och förlorat gemenskapen med Gud. Vår utgångspunkt är alltså den att våra liv är i opposition till Gud, och som sådana kan vi inte gå in i det eviga livet hos honom. Synden som står mellan oss och Gud är ett hinder för upprättad gemenskap. Samtidigt som Bibeln talar mycket om Guds kärlek och längtan att frälsa varje människa, så talar Bibeln också om Guds vrede över synden. Gud kan alltså inte förlika sig med vår syndiga natur, utan han vill göra något åt den genom Jesus Kristus.

Joh 3:36: "Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom."

Genom Jesus Kristus löser Gud syndens problem genom vår tro/förtröstan. När vi omvänder oss till Guds vägar, bekänner vår synd och sätter vårt hopp till Jesu försoningsverk, så får vi förlåtelse för **ALLA** våra synder – detta är att vandra i ljuset. Och som vi sett tidigare tillräknas vår tro oss som rättfärdighet, trots att vi förblir syndare hela livet ut. Detta upplever en sant troende som en oerhörd lättnad.

Apg 2:38: "Petrus svarade dem: 'Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna.' "

1 Joh 1:7-10: "Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd. Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord är inte i oss."

Rom 4:5: "Men den som utan att bygga på gärningar tror på honom som förklarar den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet."

9.3 Frid med Gud, ingen fördömelse

Genom evangeliet erbjuder Gud en försoning där han själv tagit initiativet och egentligen gjort allt för att vi skall kunna få frid med honom. När syndens problem är löst har vi frid med Gud. För den som kliver in i evangeliets rike finns ingen fördömelse från Guds sida. Detta är också en underbar sanning och verklighet i och med evangeliets fria gåva!

Rom 5:1: "Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus."

Rom 8:1: "Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus."

9.4 Guds barn, barnskap, trons vila

När vi tackar ja till evangeliets erbjudande blir vi upptagna i Guds familj som Guds barn. Detta barnskap är något av det allra dyrbaraste som evangeliet erbjuder på denna sida evigheten eftersom det skänker en trons vila och en vila från egna ansträngningar och gärningar. I barnskapet kan vi vila ut och förtrösta på att "Pappa" har full kontroll på allt i våra liv och allt runt omkring oss.

Gal 3:26: "Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus."

Joh 1:12: "Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."

Rom 8:15: "Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader!' "

Hebr 4:10: "Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina."

Matt 11:28-30: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."

9.5 En Hjälpare

När Jesus lämnade jorden och återvände till sin himmelska härlighet så lämnade han oss inte hjälplösa kvar. Han lovade istället att sända "Hjälparen", den Helige Ande, som skall ge de troende kraft att bli Jesu vittnen, han skall undervisa oss, vägleda oss, med mera.

Joh 7:38-39: " 'Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger.' Detta sade han om Anden, som de skulle få som trodde på honom."

Joh 14:26: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."

Joh 16:13: "Men när han kommer, sanningens Ande, då skall han föra er in i hela sanningen."

Apg 1:8: "när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."

9.6 Hjälpa med synden

Som vi sett tidigare har vi genom evangelium en möjlighet till syndernas förlåtelse. Men vi kan också räkna med hjälp att stå emot synden och mer och mer leva så som Gud önskar; vi kan få hjälp med att komma in i ett liv efter trons lydnad.

Det finns en av Gud given "andlig juridik" som innebär att när jag tar emot evangeliets fria gåva, så räknas jag som död inför Åklagaren (Satan) och buden/lagen som anklagade mig. Jag är genom försoningen i Jesus Kristus frikänd och rättegångssalen är tom! I detta ligger en verklighet som kommer att ge oss en möjlighet att leva så som Gud vill att vi skall leva. Lagen väcker synden till liv och jag sitter fast som en slav under synden. Försoningen fritar mig från detta skruvstäd och ger mig möjligheten att leva ett gott liv i linje med Guds vilja, och jag får även den Helige Andes hjälp till detta.

Utan lagen blir talet om nåd så klart obegripligt. Men väl inne i nådens "kraftfält" står vi alltså inte längre under lagens krav och dom utan under nådens herravälde. I nådens rike finns kraft till förändring, detta parat med hjälp från den Helige Ande. Detta innebär att vi då kan vandra allt mer i en villig och glädjefylld trons lydnad inför Gud.

Hes 36:27: "Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem."

Rom 6:14: "Synden skall inte vara herre över er, ty ni står inte under lagen utan under nåden."

Tit 2:11-12: "Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. DEN fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är"

1 Petr 1:2: "Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att helgas genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod. Må nåd och frid i allt rikligare mått komma er till del."

9.7 Befrielse från vårt ego

Nu kanske inte alla genast ser denna punkt som något fantastiskt erbjudande, för det här har att göra med mognaden som kristen. Men med tiden kommer man som en sant troende att förstå vilka problem alla vi människor dras med när det gäller självfokusering, självförverkligande, självkänsla, självförtroende, egoism, osv. Alla sådana sidor är jobbiga hinder i vår relation till medmänniskor och till Gud, och därför vill Gud hjälpa oss att komma bort ifrån "självlivet". Med tiden kommer man som troende därför inse att dessa saker är av ondo, och då finns också en hjälp att få via den helgelse som den Helige Ande ger.

Johannes döparen talade om att Jesus skulle döpa oss i Helige Ande och **eld**, och personligen tror jag denna eld är den helgelse som bränner bort inte minst egot i våra liv. Jesus ger oss en annan bild av denna sanning, och det är att vi själva har ett dagligt kors att bära. Det korset handlar just om att dö bort från vårt världstillvända ego, det som ofta kallas för "köttet" i Nya testamentet. Har man kommit en bit utmed trons smala vandringsled, så ser man denna "köttets död" som en vinst. Man upplever det som en stor befrielse, som en börda som man blir av med. Omgivningen kommer också att uppfatta denna förvandling på ett positivt sätt; livet kommer att innehålla nya fräscha frukter, frukt av Andens verk i oss.

Luk 9:23: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig."

Rom 12:1-2: "Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom."

Gal 5:22-23: "Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning."

9.8 Hjälp med vardagens bekymmer, men inget lyxliv

Som jag nämnde tidigare i texten erbjuder evangeliet **inte** något liv i ständig framgång, rikedom, fullkomlig hälsa, lyx, osv. Men det är ändå helt klart så att det vilar en särskild välsignelse över den som väljer att vandra med Gud. Med evangeliet kommer löften om hjälp med vardagens bekymmer - om vi är nöjda

med det som är viktigast.

Rom 8:28: "Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut."

1 Petr 5:7: "kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er."

Matt 6:31-34: "Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.

1 Tim 6:8-9: "Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda med det. Men de som vill bli rika, de råkar ut för frestelser och snaror och många oförnuftiga och skadliga begär, som störtar människor i fördärv och undergång."

10. Förkunnna Jesus Kristus!

Människor har ända från första början gått sina egna vägar i försök att själva bemästra sin tillvaro och rättfärdighet. Alla dessa olika "självfrälsningsevangelier" - som egentligen alltid utgör någon form av lagevangelium - har haft olika namn genom historiens gång. Tittar vi utanför kristenheten idag är det *humanismen* som är mänsklighetens främsta självfrälsningsevangelium. Humanismen kan tyckas vara god, rätt och fin då den handlar om jämlikhet, rättvisa, osv. Men i grund och botten är även humanismen ett lagevangelium eftersom dess filosofi handlar om vad JAG/VI skall/måste göra för att det skall bli bra. Människan är alltså utlämnad åt sig själv och sin egen förmåga i dessa självfrälsningsläror. Dessutom blir ju godhet och rättvisa något relativt som helt saknar en fast utgångspunkt, alltså en verklighet som blir helt godtycklig och väldigt osäker då människan är slav under synd och begär.

Nu har faktiskt humanismen smugit sig in på bred front även i kristenheten, och där blir Jesus endast en förebild som vi skall se på och följa hans goda exempel. Jesus ses då endast som en människa som lyckades alldeles särskilt bra med goda gärningar, och detta tänker man att vi skall efterlikna. Men den som inte klarar att leva upp till sådana normer drabbas av förebråelser, uppmaningar,

förpliktelser, samvetskval, lagiskhet, fördömelse, osv.

Den kristnes uppgift är dock **inte** att med ord förkunna goda gärningar, värderingar eller moral. Det finns inget bibelstöd för sådan förkunnelse – som även den blir till ett lagevangelium. **Det sanna evangeliet handlar istället om att förkunna Jesus Kristus och vad hans försoningsgärning innebär.** Det är nämligen endast när vi lever "i Kristus" som vi finner den kraft till förändring som gör en varaktig skillnad. Att leva "i Kristus" är det samma som att ha accepterat evangeliets fria erbjudande och underordnat sig det. Det innebär att leva i en förtröstan på att Jesus är vår försoning, att Jesus är vår rättfärdighet, att Jesus är vår frälsning, att Jesus är vår kraft, att Jesus är vårt eviga liv! Man kan därför mycket kort säga att vårt huvuduppdrag som kristna är att göra Jesus Kristus känd bland de som inte tror, för det är exakt vad Paulus fick som uppdrag av Jesus:

Apg 9:15: "Han [Paulus] är ett redskap som jag [Jesus] utvalt för att BÄRA FRAM MITT NAMN inför hedningar och kungar och inför Israels barn."

När vi förkunnar Bibelns evangelium (vilket jag har försökt förklara i denna omfattande text, trots att evangeliets innehåll är ganska enkelt) så föder en sådan förkunnelse *tro* hos de som är mottagliga för budskapet. Det är alltså Gud som genom sin Ande samverkar med de ord som förkunnas – i det fall man förkunnar Bibelns evangelium vill säga. Det är Gud Fadern som drar människor till omvändelse och tro.

Rom 10:17: "Alltså **kommer tron av predikan** och predikan i kraft av Kristi ord."

Joh 6:44: "Ingen kan komma till mig [Jesus], om inte Fadern som har sänt mig drar honom"

När det gäller evangelisation skall vi alltså inte göra så mycket mer än förkunna evangelium för människor – om vi vill att människor skall omvända sig och bli sant frälsta. Att locka människor med smaskiga vittnesbörd eller med löften om tecken och under är att ge sig ut i självfrälsningsevangeliets dike. Då litar man inte längre på Gud och kraften i hans evangelium.

Så att förkunna Kristus innebär i princip att berätta om vem Jesus är, varför han kom, orsaken till varför han dog på korset, att han är uppstånden och lever, vad

han erbjuder varje människa och vad det kan leda till – ungefär det jag försökte beskriva under punkt sju.

11. Evangeliet på tre minuter

Hela den ovanstående texten kan tyckas vara onödigt mastig och lång, men som jag nämnt tidigare kan det vara nödvändigt att gå in lite djupare på evangeliets innebörd eftersom många av oss har fått en tilltrasslad och felaktig bild av evangeliet genom olika villoläror eller i brist på evangelisk undervisning.

Tänker vi oss att vi endast har tre minuter på oss att förmedla evangeliet kärnbudskap till en människa, då måste vi korta ner allt detta till det mest centrala. Men vi bör då ändå förmedla evangeliet både som en utmaning och som ett erbjudande som denna människa kan fatta ett beslut på, det vill säga förkasta eller ta emot. Det kanske handlar om en människa som skall dö, eller kanske någon som skall resa bort och aldrig mer komma igen. Eller så tänker du som jag, att många bara ger våra bloggar på Nätet max några få minuter innan de surfar vidare till nästa blogg. Man zappar ju inte bara på Tv:n idag, man "zappar" även på bloggar och hemsidor. Så nedan är mitt försök att kortfattat förmedla evangeliets erbjudande.

Evangeliet på tre minuter:

Bibeln visar oss att *synd* i grunden är människans lust att själv bemästra sitt liv, att själv vara något av en gud över det egna livet. Ondska och moraliska synder är konsekvenser av denna grundsynd, och de visar oss att vi inte klarar av ett liv utan Gud, alltings Skapare. Bibeln visar också att människan är skild från gemenskapen med Gud på grund av synden och att hon därför kan gå evigt förlorad. Men Bibeln visar också på ett alternativt liv: en upprättad gemenskap med Gud och ett underbart liv i evigheten hos honom! Det finns bara dessa två alternativ enligt Bibeln.

Eftersom ALLA människor har syndat har vi alla samma dåliga utgångsläge. Bibeln visar också att ingen människa av egen vilja och kraft kan ta sig över till evigheten hos Gud. Vi är alla dömda till evig förtappelse. Vi har inte något hos oss själva som kan bidra till vår räddning. Vi är därför helt beroende av Guds initiativ, hans godhet och hjälp.

MEN, Gud vill hjälpa ALLA människor till försoning och ett evigt liv. Därför kom han till jorden i mänsklig gestalt, som Jesus Kristus, och dog en plågsam död på

ett kors för att ta vårt straff på sig själv. Jesus uppstod också från döden. Och genom Jesu försoningsverk finns därför en väg för oss till upprättad gemenskap med Gud och till evigheten hos honom. Jesus är vårt enda hopp, vår enda väg till Gud, men också den absolut säkra vägen!

Du kan se Jesus som en livbåt. Om du vill överlåta dig till att "livbåten" Jesus Kristus kan rädda dig, så kommer den tron/den förtröstan att räknas som om du vore syndfri inför Gud, och då är du räddad till det eviga livet. Men du måste då lämna kvar ditt egenliv på det sjunkande kryssningsfartyget och tomhänt hoppa i livbåten som du varken kan ro, styra eller köra själv. Du måste låta Gud ta över rodret och be honom att styra ditt nya liv så som han vill. Du lämnar ditt oberoende kvar på fartyget och överlåter dig åt ett beroende av Gud och hans förmåga. Du lämnar all din synd till Jesus genom att bekänna den, och du får då hans rättfärdighet tillbaka. Du lämnar ditt dödsdömda liv till honom och får ett evigt liv tillbaka. Är inte det en god affär?!

- Vill du överlåta dig till tro på detta jag här nämnt och att Guds erbjudande till dig i Jesus är din enda chans till evigt liv hos Gud?
- Vill du be Gud om förlåtelse för dina synder och för att du tidigare vandrat din egen väg utan hans inflytande?
- Vill du kasta dig i livbåten och be Gud styra allt under resten av ditt liv?

Om ditt svar på dessa frågor är Ja! då får du bli ett Guds barn, och då finns inga hinder för dig att öppet och fritt samtala med (be till) Gud Fadern. Redan här och nu får du ta emot löftet om ett evigt liv i den kommande världen! Du kommer också att få Guds Helige Ande som din Hjälpare!

Joh 3:16: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."

Slutord

Om du är ny i tron, så ta för vana att samtala med (be till) Gud och läsa Bibeln, för det är det absolut mest grundläggande om du vill bygga en stabil och sund kristen tro. Be också Gud om att få sant troende vänner som har en bibliskt förankrad tro och syn på evangeliets innebörd. Var försiktig med att genast gå med i en församling eller bönegrupp. Be Gud om vägledning så att du inte hamnar i sammanhang där villoläror och villfarelser florerar – vilket tyvärr är

mycket vanligt idag. Har du frågor så är du välkommen med dessa till BibelFokus.
Använd då [kontaktformuläret](#).

Må Herren vägleda, välsigna och beskydda Dig!

/Lennart Jareteg